

Små mirakler i hverdagen med spædbarnsterapi

En øjenåbner i dagplejen syd

119 dagplejere og pædagoger var for nylig til inspirationsaften med Inger Poulsen fra Familiehuset for at høre om spædbarnsterapi, og hvordan man støtter og forstår det lille barn.

Traumatiske oplevelser i den helt tidlige barndom kan der rettes op på med det samme, selvom spædbørn ikke med ord kan fortælle, hvordan de har det.

”Det handler helt basalt om at sætte sig i barnets sted, være tilgængelig, autentisk og sætte ord på de oplevelser, barnet har haft. At give barnet følelsen af, at det bliver set og forstået,” siger Inger Poulsen, der har lavet spædbarnsterapi siden 1997 hvor hun sammen med psykolog Inger Thormann udviklede spædbarnsterapiens metode inspireret af den franske børneanalytiker F. Dolto.

Antag aldrig uanset alder at barnet ikke forstår.

Selv helt små børn forstår langt mere end vi tror. Med udgangspunkt i at alt det usagte binder energi, handler terapien om at hjælpe småbørn, der har været udsat for traumer, ud af tilstande af indre spænding og uro.

I det terapeutiske rum foregår terapien ved at terapeuten går tilbage til dengang barnet havde det godt og derfra udarbejdes ordene til barnet om, hvordan vi tænker det har oplevet den traumatiserende begivenhed, og forældrene er med og støtter det lille barn, der bliver således talt om en fælles oplevelse som forældrene måske har forsøgt at glemme fordi det har været for smertefuldt for dem at leve sig ind i hvordan det har været for barnet, men det går ikke for kroppen husker ”Alt usagt binder energi”.

Pædagoger og dagplejere kan bruge elementer af spædbarnsterapiens metode til i her og nu situationer at have blik for hvad det er barnet fortæller os, tage direkte kontakt til barnet og fortælle det at vi har set det der er svært og vi vil hjælpe det så godt vi kan. Herved vil mange børn føle sig set og derved blive i stand til at komme ind i en konstruktiv udvikling.

Sover efter blot tre terapier

Efter blot tre gange med terapi oplever forældrene til en lille dreng Laurits 1 år, der ikke kunne sove at han begynder at sove igennem. Drengen har som spæd været igennem to hjerteoperationer og har kunnet mærke forældrenes angst for at miste ham. Ved i terapien at gå tilbage til udviklingsstadiet inden operationerne og give drengen håb, lykkes det terapeuten og forældrene i fællesskab at få den lille dreng til at slippe de grimme oplevelser og finde ro.

Tager kun 5 minutter

En terapisession varer blot 5-10 minutter og et behandlingsforløb består af 2 til 10 sessioner, men med forældrenes støtte kan det afhjælpe traumer på et tidligt stadie. Det sikrer, at det lille barn fortsætter sin udvikling som det skal. Og det er vigtigt med en tidlig indsats. Det er nemlig lettere at bearbejde traumer hos det lille barn end når barnet først er blevet større.

Inger Poulsen tager ud og holder foredrag om spædbarnsterapi og om, hvordan man kan styrke børn i at udvikle troen på sig selv og dermed indgå naturligt i relationer med andre mennesker.

I arbejdet med spædbørnene er der tre elementer, der går igen i terapierne

- *at identificere barnet*
- *at fortælle dets historie*
- *at give et håb*

”At vide, at man som dagplejer kan gøre en stor forskel ved at indgå i et samspil med børnene og læse og opfylde deres behov for, hvornår de har brug for stimuli eller ro, er meget givende i arbejdet med de helt små børn,” siger dagplejepædagog Lis Frydendall fra dagplejen syd.

Det blev til en helt ny oplevelse af, at selv små børn, der ikke kan tale, forstår hvad der foregår omkring dem - Og et indblik i en ny verden for dagplejerne, der er meget betagede af tankerne bag terapien.

På temaaftenen fik dagplejerne redskaber til, hvordan de kan styrke børnenes oplevelse af at kunne kommunikere med dagplejeren og give dem en oplevelse af at blive hørt. Og det har rigtig mange været glade for at tage med hjem i deres arbejde.

”Vi er dybt fascinerede af, hvordan vi kan være med til at styrke selv de helt små børn - både de børn, der klarer sig godt og de, der har det svært,” siger Lis Frydendall.

En lille historie om forståelse og anerkendelse

Dagplejeren ser at Lise på ni måneder kigger hen på akvariet med fisk. Hun spørger ”Skal vi gå hen at se på fiskene sammen? Lise ser på dagplejeren og på akvariet med en oplevelse af, at vi to ser det samme, og vi kan tale sammen om det, vi ser.

Næste dag vil Lise prøve af, om det nu også er rigtigt, at de sammen kan kommunikere ved, at Lise ser på fisken og dagplejeren følger hendes blik. Den samme kommunikation mellem dem opstår og denne gang bobler Lise af forventning, når de nærmer sig akvariet.

Her oplever Lise ”Jeg kan kommunikere med dagplejeren”. Hun lytter og er opmærksom på, hvordan jeg reagerer. Barnets tro på egen formåen styrkes.

Med denne erfaring om en tryk og tilgængelig dagplejer tør barnet begive sig ud på nye oplevelser.